

JAVA VI - E SHTUNË

I

Leximi i parë (Heb 11, 1-7)

Me anë të fesë e dimë se botërat u trajtuan prej fjalës së Hyjit.

Lexim prej Letrës së drejtuar Hebrenjve

Vëllezër, ¹ feja është një mënyrë pasjeje të sendeve që shpresohen, mjet të njihen sendet që nuk shihen. ² Në fuqi të saj, madje, të parët tanë fituan një dëshmi të mirë.

³ Me anë të fesë e dimë se botërat u trajtuan prej fjalës së Hyjit, në mënyrë që çka shihet u përftua nga ato që nuk shihen.

⁴ Me anë të fesë Abeli i kushtoi Hyjit fli më të mirë se Kaini. Me anë të saj mori dëshminë se është i drejtë - Hyji u dha dëshmi dhuratave të tija - dhe, me anë të saj, edhe pse i vdekur, ende flet.

⁵ Me anë të fesë Henoku ndërroi vend që të mos e shohë vdekjen dhe më nuk u gjet, sepse Hyji i ndërroi vend. E njëmend, para mbartjes mori dëshminë se i kishte pëlqyer Hyjit. ⁶ Por pa fe nuk është e mundshme t'i pëlqehet Hyjit, sepse ai që i afrohet duhet të besojë se Hyji është dhe se i shpërblen ata që e kërkojnë.

⁷ Me anë të fesë Noehi, i mësuar prej Hyjit për gjëra që ende nuk shiheshin, i bindur në shpirt, e punoi arkën për shpëtimin e familjes së vet; me anë të fesë e dënoi botën dhe u bë trashëgimtari i drejtësisë që vjen nga feja.

Fjala e Zotit

Psalmi 145 (144)

Ref. DO TË BEKOJMË SË BASHKU EMRIN E ZOTIT

² Çdo ditë do të të bekoj
dhe do ta lavdëroj Emrin tënd
përgjithmonë e jetës.

³ Zoti është i madh e i lavdërueshëm,
e pashqyrueshme është madhëria e tij!

⁴ Breznia breznisë do t'ia tregojë veprat e tua
dhe do ta shpallin pushtetin tënd.

⁵ Do ta shpallin madhërinë e shenjtërisë sate,
do t'i tregojnë mrekullitë e tua.

¹⁰ Le të lavdërojnë, o Zot, të gjitha veprat e tua
e le të bekojnë shenjtërit e tu.

¹¹ Le ta tregojnë lavdinë e Mbretërisë sate,
le të kuvendin për pushtetin tënd.

II

Leximi i parë (Jak 3, 1-10)

Gjuhën, asnjë njeri nuk mund ta mbizotërojë.

Lexim prej Letrës së Shën Jakobit apostull

¹ Vëllezërit e mi, mos u bëni shumë mësues, duke e ditur se do të gjykohe mi më rëndë. ² Për të vërtetë, të gjithë gabojnë shumë.

Në qoftë se ndokush nuk gabon në fjalë, ai është njeri i përsosur, i aftë të sundojë mbarë trupin.

³ Nëse kuajve u vëmë frerët në gojë për t'i vënë nën sundim, atëherë mund të drejtojmë me mbarë trupin e tyre. ⁴ Ja, edhe anijet: sa të mëdha janë ato dhe sa të forta erërat që i shtyjnë! E pra, një timon i vogël i drejton atje ku do timonieri! ⁵ Kështu edhe gjuha është një gjymtyrë e vogël, por mund të mburret për gjëra të mëdha.

Ja, një zjarr i vogël se ç'pyll të madh mund të djegë! ⁶ Po, edhe gjuha është zjarr! Një botë e tërë padrejtësie është gjuha midis gjymtyrëve tona, ajo që e fëlliq të gjithë trupin dhe, e ndezur nga ferri, e bën shkru mb të tërë jetën. ⁷ E njëmend, të gjitha llojet e egërsirave, të shpendëve, të zvarranikëve dhe të kafshëve të detit mund të zbuten dhe njerëzit i kanë vënë nën sundim, ⁸ kurse gjuhën - e keqe e paqetësueshme, plot vrer që sjell vdekjen - asnjë njeri nuk mund ta mbizotërojë. ⁹ Me të lavdërojmë Zotin edhe Atin, por me të edhe mallkojmë njerëzit e krijuar në përngjasimin e Hyjit: ¹⁰ prej të njëjtës gojë del bekimi dhe mallkimi. E pra, vëllezërit e mi, nuk duhet të ishte ashtu!

Fjala e Zotit

Psalmi 12 (11)

Ref. VËRE BEKIMIN TËND, O ZOT, NË BUZËT E MIA

² Më shpëto, o Zot, se e pat shenjtji,
sepse ndër bijtë e njerëzve u pakësuan besnikët!

³ Të gjithë po e gënjejnë të afërmin e vet:

flasin me buzë shtiracake, me zemër të paçiltër.

⁴ Thaji o Zot, të gjitha buzët shtiracake,
edhe gjuhën që flet fjalë të mëdha!

⁵ Ata thonë: "Fuqia jonë është gjuha,
buzët tona janë tonat! Kush është zotëria ynë?"

⁷ Fjalët e Zotit janë të pastra:

argjend i pastruar në zjarr,

i pastruar shtatë herë!

⁸ Por ti, o Zot na ruaj

na mbro përherë prej kësaj breznie të mbrapshtë

Aleluja! Jezu Krishtin ju e doni edhe pse nuk e patë, në atë besoni edhe pse ende nuk e shihni dhe galdoni me gëzim të patregueshëm dhe të lavdishëm. (1 Pjt 1, 7-8)

Aleluja!

Ungjilli (Mk 9, 2-13)

U shndërrua para tyre.

Leximi i Ungjillit të shenjtë sipas Markut

Në atë kohë, ² Jezusi i mori me vete Pjetrin, Jakobin e Gjonin e i çoi vetëm ata në vetmi, në një mal të lartë dhe u shndërrua para tyre. ³ Petkat e tija u bënë ndriçuese të bardha, sa që asnjë zbardhues mbi tokë nuk mund t'i zbardhojë ashtu.

⁴ Atyre ju dukën Elia me Moisiun e po bisedonin me Jezusin.

⁵ Pjetri atëherë mori fjalën e i tha Jezusit: »Rabbi, për ne është mirë të qëndrojmë këtu. Po i ndërtojmë këtu tri tenda: një për ty, një për Moisiun e një për Elinë.« ⁶ Në të vërtetë s'dinte çka të thoshte tjetër, sepse ishin trembur keqas.

⁷ Ndërkaq u duk një re dhe i mbuloi me hijen e vet e prej resë u dëgjua një zë: »Ky është Biri im - djali i Dëshirit! Atë dëgjoni!« ⁸ Menjëherë shikuan rreth e rrotull e nuk panë askënd tjetër, përveç vetëm Jezusit me ta.

⁹ Ndërsa po zbritnin nga mali, Jezusi u urdhëroi që të mos i tregojnë askujt çka panë deri që Biri i njeriut të mos ngjallet prej së vdekuri. ¹⁰ Ata e mbajtën porosinë, por njëri-tjetrin e pyesnin çka do të thotë ajo fjalë: »të ngjallet prej së vdekuri?« ¹¹ Dhe e pyetën: »Përse skribët thonë se më parë duhet të vijë Elia?«

¹² »S'ka dyshim - u përgjigji - më parë duhet të vijë Elia për të vënë përsëri çdo gjë në vendin e vet. Por, pse atëherë u shkrua për Birin e njeriut se i duhet të pësojë shumë e të përbuzet?

¹³ Veçse, unë po ju them: Elia erdhi e bënë me të si deshën, po ashtu siç shkruan për të në Shkrimin shenjt.«

Fjala e Zotit